

Sygnatura akt IV U 100/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Monika Jankowska

Protokolant sekr. sądowy Justyna Kojtek

po rozpoznaniu w dniu 05 sierpnia 2015 r. w Ostrołęce

na rozprawie

sprawy z odwołania M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Inspektorat w O.

z dnia 13 kwietnia 2015 r. znak:(...), numer sprawy (...)

o zasiłek macierzyński

O R Z E K A :

Oddala odwołanie.

Sygnatura akt IV U 100/15

UZASADNIENIE

M. K. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Ostrołęce Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Inspektorat w O. z dnia 13 kwietnia 2015 r. znak: (...), numer sprawy (...), odmawiającej jej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 07 kwietnia 2015 roku do dnia 05 października 2015 roku.

W uzasadnieniu odwołania, M. K. podniosła, m.in. że Kodeks pracy przewiduje uzyskiwanie prawa do urlopów związanych z macierzyństwem w dwojaki sposób. Pierwszy to jednorazowy wniosek zgodnie z art. 179¹ K.p. a drugi w wyniku składania oddzielnych wniosków zgodnie z przepisami art.182¹ i 182. Jak uzasadniała odwołująca, z przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, nie wynikają terminy, w jakich mają być składane wnioski o zasiłek macierzyński. Przepisy art. 29-30 ustawy regulują tylko kwestię prawa do zasiłku oraz osób uprawnionych. Natomiast przepis art. 31 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego w razie choroby i macierzyństwa reguluje jedynie wysokość tych zasiłków w zależności od tego czy został złożony jeden wniosek dotyczący wszystkich możliwych okresów skorzystania z zasiłku czy też składane są oddzielne wnioski dotyczące zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu Pracy jako okresu urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres urlopu rodzicielskiego (ust 2). Tym samym przepisy, zdaniem odwołującej,

nie wprowadzają żadnej regulacji dotyczącej terminów składania wniosków o udzielenie zasiłków macierzyńskich w przypadku oddzielnych wniosków za poszczególne okresy.

Jak podała M. K., terminy wskazane w przepisach art. 179¹, 182 i 182¹ K.p. dotyczą pracowników, którzy chcą skorzystać z prawa do urlopu macierzyńskiego lub rodzicielskiego, odwołująca zaś nie pozostaje w stosunku pracy.

Jak wynika z analizy przepisów ustawy zasiłkowej, zdaniem odwołującej, nie przewiduje ona terminów w jakich mają być składane wnioski przez przedsiębiorców. Reasumując, trudno w ocenie odwołującej, w obecnej regulacji prawnej znaleźć podstawy do stwierdzenia, iż przedsiębiorca może być związany terminami określonymi w art. 179¹ k.p., art. 182¹ i 182. Tak więc brak jest podstaw prawnych do uznania, że w okresie wniosków o zasiłek macierzyński i za okres zasiłku rodzicielskiego wiążą terminy przewidziane w Kodeksie pracy lub w powołanym rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 02.04.2012. Brak również podstaw do uznania, że brak złożenia stosownych dokumentów w tych terminach ma powodować pozbawienie prawa do zasiłku.

Na terminie rozprawy w dniu 05 sierpnia 2015 roku, M. K. dodatkowo podniosła okoliczność, że to nie ona zajmowała się przygotowaniem i nie czuwała nad terminem przesłania wniosku do ZUS, ale pracownica biura rachunkowego, której odwołująca zlecał m.in. te czynności, a nadto fakt, iż w owym czasie była zaabsorbowana chorym dzieckiem i nie miała możliwości dopilnowania „tych spraw”.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, wskazano, że z posiadanej przez Oddział ZUS dokumentacji wynika, iż odwołująca M. K. nie dotrzymała terminu przewidzianego na złożenie wniosku o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego. Odwołująca M. K. podstawowy 140 dniowy zasiłek macierzyński oraz 6 tygodni dodatkowego zasiłku macierzyńskiego wykorzystała w dniu 06.04.2015r., a o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego wystąpiła do ZUS w O. w dniu 08.04.2015r.

Warunkiem skorzystania z ww. zasiłku zaś, jest złożenie pisemnego wniosku do płatnika zasiłku przed terminem rozpoczęcia korzystania z zasiłku macierzyńskiego. Odwołująca nie dotrzymała ustawowego terminu do złożenia wniosku, w związku z czym brak jest podstaw do przyznania jej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego. Dlatego też Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 13.04.2015r. odmówił odwołującej M. K. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami jako okres urlopu rodzicielskiego od 07.04.2015r. do 05.10.2015r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą.

W dniu 07 października 2014 roku, M. K. urodziła dziecko i od dnia 07 października 2014 roku do dnia 06 kwietnia 2015 roku przebywała na urlopie macierzyńskim, pobierając zasiłek macierzyński. M. K. wykorzystała w całości podstawowy 140 dniowy zasiłek macierzyński oraz sześć tygodni dodatkowego zasiłku macierzyńskiego w dniu 06 kwietnia 2015r. W dniu 08 kwietnia 2015 roku został przesłany do ZUS drogą pocztową wniosek M. K. o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za czas odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego, który to wniosek wpłynął do ZUS w dniu 09 kwietnia 2015 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Inspektorat w O., decyzją z dnia 13 kwietnia 2015 r. znak: (...), numer sprawy (...), odmówił M. K. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 07 kwietnia 2015 roku do dnia 05 października 2015 roku.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, a nadto: odwołanie – k. 3-6 akt, odpowiedź na odwołanie – k.7-8 akt, zeznania odwołującej M. K. w charakterze strony – k. 12.-12v. akt, dokumenty znajdujące się w załączonych do niniejszej sprawy aktach rentowych – (...) (...)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Rejonowego odwołanie M. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny między stronami był w zasadzie bezsporny. Do rozstrzygnięcia pozostawała kwestia, w jakim terminie M. K. winna wystąpić z wnioskiem do ZUS o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego.

Zgodnie z art. 29 ust.1 pkt 1 i ust.5 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko. Zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz urlopu rodzicielskiego.

Zgodnie z art.182¹ § 1- 3 Kodeksu pracy, bezpośrednio po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego pracownik ma prawo do dodatkowego urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

- 1) do 6 tygodni - w przypadku urodzenia jednego dziecka przy jednym porodzie,
- 2) do 8 tygodni - w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy jednym porodzie.

Dodatkowy urlop macierzyński jest udzielany jednorazowo albo w dwóch częściach przypadających bezpośrednio jedna po drugiej - w wymiarze tygodnia lub jego wielokrotności.

Dodatkowego urlopu macierzyńskiego udziela się na pisemny wniosek pracownika, składany w terminie nie krótszym niż 14 dni przed rozpoczęciem korzystania z tego urlopu; pracodawca jest obowiązany uwzględnić wniosek pracownika.

Ponadto zgodnie z art. 182^{1a} § 1 i 4 Kodeksu pracy, **bezpośrednio** po wykorzystaniu dodatkowego urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze określonym w art. 182¹ § 1 pracownik ma prawo do urlopu rodzicielskiego w wymiarze do 26 tygodni - niezależnie od liczby dzieci urodzonych przy jednym porodzie.

Urlopu rodzicielskiego udziela się na pisemny wniosek pracownika, składany w terminie nie krótszym niż 14 dni przed rozpoczęciem korzystania z tego urlopu.

Wniosek o udzielenie dodatkowego urlopu macierzyńskiego może być złożony w dwóch terminach. Pierwszy z nich określa art. 179¹ K.p. Pracownica może nie później niż 14 dni po porodzie złożyć pisemny wniosek o udzielenie jej, bezpośrednio po urlopie macierzyńskim, dodatkowego urlopu macierzyńskiego. Drugi termin, dotyczący obojga rodziców, wynika z art. 182¹ § 3 K.p. Jest on nie krótszy niż 14 dni przed rozpoczęciem dodatkowego urlopu. W zależności od wyboru terminu na złożenie omawianego wniosku zróżnicowana jest wysokość zasiłku macierzyńskiego (art. 31 ustawy zasiłkowej).

Zgodnie z § 18 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 02 kwietnia 2012 r. w sprawie określenia dowodów stanowiących podstawę przyznania i wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2012.444), wydanym na podstawie art. 59 ust. 15 ustawy zasiłkowej, dowodami stanowiącymi podstawę przyznania i wypłaty zasiłku macierzyńskiego przysługującego ubezpieczonemu za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego albo dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, w razie gdy zasiłek macierzyński za okres bezpośrednio poprzedzający okres objęty wnioskiem o udzielenie takiego urlopu był pobierany przez tego ubezpieczonego, jest: wniosek ubezpieczonego złożony płatnikowi zasiłku macierzyńskiego **przed terminem rozpoczęcia korzystania z tego zasiłku** za okres

ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego albo dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego - w przypadku ubezpieczonego nie będącego pracownikiem.

Z cytowanego § 18 pkt. 2 rozporządzenia wynika zatem wyraźnie, iż podstawę przyznania i wypłaty zasiłku macierzyńskiego przysługującego m.in. za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, **w przypadku ubezpieczonego nie będącego pracownikiem, stanowi wniosek ubezpieczonego złożony płatnikowi zasiłku macierzyńskiego przed terminem rozpoczęcia korzystania z tego zasiłku za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy** jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego. Ta sama zasada obowiązuje w przypadku wypłaty zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego (§ 19 pkt. 3 cyt. rozporządzenia).

Niewątpliwie więc, ubezpieczony jest zobligowany do złożenia w organie rentowym nie tyle wniosku o udzielenie dodatkowego urlopu macierzyńskiego lecz wniosku o wypłatę świadczeń za ten okres określony w przepisach prawa pracy. **Bezsprzecznie także termin do złożenia wniosku o zasiłek macierzyński za dodatkowy okres urlopu macierzyńskiego istnieje, przy czym nie precyzują go przepisy ustawy zasiłkowej ani przywołanego rozporządzenia, lecz tylko i wyłącznie przepisy Kodeksu pracy, do którego przedmiotowy przepis także w przypadku ubezpieczonych niebędących pracownikami odsyła.**

Bezsporne jest, że M. K. w okresie od dnia 07 października 2014 roku do dnia 06 kwietnia 2015 roku przebywała na urlopie macierzyńskim, pobierając zasiłek macierzyński, a więc bezsporna jest okoliczność, iż M. K. wykorzystwała w całości podstawowy 140 dniowy zasiłek macierzyński oraz sześć tygodni dodatkowego zasiłku macierzyńskiego w dniu 06.04.2015r.. M. K. zeznała, że wniosek o wypłatę spornych świadczeń, przesłała drogą pocztową w dniu 07 lub 08 kwietnia 2015 roku oraz zeznała, że do ZUS wniosek wpłynął w dniu 09 kwietnia 2015 roku. Wątpliwość odwołującej, co do daty przesłania wniosku, zupełnie wyjaśniają dokumenty zgromadzone w aktach rentowych. Na kopercie, stempel pocztowy, potwierdza dzień 08 kwietnia 2015 roku, jako datę przesłania dokumentów, a pieczętka z prezentatą datę ich wpływu do ZUS, tj. 09 kwietnia 2015 roku.

Zasady wyrażone w dyspozycji art. 182¹ §1 i § 3 oraz art. 182^{1a} Kodeksu pracy **obowiązują także w stosunku do osób nie uprawnionych do urlopu macierzyńskiego, ale zachowujących prawo do zasiłku macierzyńskiego - m. in. do osób uprawnionych do zasiłku macierzyńskiego po ustaniu zatrudnienia (art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa).**

W przedmiotowej sprawie, M. K. przesłała wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za czas odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego w dniu 08 kwietnia 2015 r. i wpłynął on do ZUS w dniu 09 kwietnia 2015 roku, a więc po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego – podstawowego i dodatkowego, które to świadczenia pobierała do dnia 06 kwietnia 2015 roku. Tym samym odwołująca nie dotrzymała terminu wskazanego w § 18 cyt. wyżej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 kwietnia 2012r. Konsekwencją zaniechana odwołującej był brak uzyskania przez nią prawa do zasiłku macierzyńskiego za czas odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego.

M. K. w istocie nie jest pracownikiem w rozumieniu przepisów prawa pracy. Zatem wniosek o przyznanie prawa do zasiłku macierzyńskiego powinien być skierowany bezpośrednio do ZUS – płatnika zasiłku. Wniosek ten winien być jednak złożony przed terminem rozpoczęcia korzystania z tego zasiłku za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy.

Odnośnie terminu złożenia wniosku wypowiedział się TK w orzeczeniu z dnia 24.03.2015r. w sprawie o Sygn. P 42/13 wskazując, że ubezpieczeni nie będący pracownikami nie korzystają z urlopów, nie występują o ich udzielenie. Samo zaś ubieganie się o zasiłek jest fakultatywne. Chcąc zatem uzyskać to świadczenie, **ubezpieczony nie będący pracownikiem musi zwrócić się do jego płatnika z odpowiednim wnioskiem**. W zaskarżonym przepisie rozporządzenia, tj. w § 18 pkt 2 (analogicznie w § 18a pkt 3, dotyczącym zasiłku macierzyńskiego przysługującego przez

okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego), prawodawca przesądził, że wnioskiem tym ma być wniosek o przyznanie i wypłatę zasiłku.

Skoro w wypadku ubezpieczonych nie będących pracownikami okres zasiłkowy tak samo uzależniony od woli konkretnego uprawnionego (w granicach wyznaczonych przepisami ustawy zasiłkowej i kodeksu pracy), to wniosek ubezpieczonego nie będącego pracownikiem o przyznanie i wypłatę zasiłku macierzyńskiego powinien wskazywać datę stanowiącą początkowy termin okresu zasiłkowego.

Wreszcie – podobnie jak wniosek o udzielenie dodatkowego urlopu macierzyńskiego lub urlopu rodzicielskiego – **wniosek ubezpieczonego nie będącego pracownikiem o przyznanie i wypłatę zasiłku macierzyńskiego** „za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego” (§ 18 pkt 2 rozporządzenia) lub „(...) urlopu rodzicielskiego” (§ 18a pkt 3 rozporządzenia) **winien być złożony przed rozpoczęciem korzystania z tego świadczenia pieniężnego, a tym samym przed początkiem okresu zasiłkowego**. Wynika to z ustawowej konstrukcji zasiłku macierzyńskiego jako przysługującego przez „okres”, a zatem w trakcie zakładanej przerwy w pracy lub innej działalności zarobkowej, w związku z przyjściem na świat dziecka i koniecznością jego pielęgnacji przez pierwsze miesiące życia, ewentualnie w związku ze sprawowaniem opieki nad małym dzieckiem przyjętym na wychowanie. Trybunał podzielił zreferowany już wcześniej pogląd Prokuratora Generalnego, że określenie w rozporządzeniu terminu złożenia wniosku o przyznanie i wypłatę zasiłku jest konsekwencją odpowiedniego zastosowania wobec ubezpieczonych nie będących pracownikami przepisów działu ósmego Kodeksu pracy i uwzględnienia różnic między opisanymi wnioskami (o urlop oraz o przyznanie i wypłatę zasiłku). Trybunał wskazał, że na gruncie przepisów Kodeksu pracy, znajdujących odpowiednie zastosowanie do sytuacji ubezpieczonych nie będących pracownikami, okres wypłaty zasiłku macierzyńskiego równoważny okresowi urlopu rodzicielskiego musi przypadać bezpośrednio po zakończeniu pobierania zasiłku „za okres” równoważny dodatkowemu urlopowi macierzyńskiemu, natomiast okres wypłaty zasiłku z tego ostatniego tytułu – bezpośrednio po zakończeniu pobierania zasiłku „za okres” równoważny podstawowemu urlopowi macierzyńskiemu.

Ubezpieczony nie będący pracownikiem musi to uwzględnić, wskazując we wniosku początkową datę kolejnego okresu zasiłkowego, **właśnie zaś obliczając upływ terminu złożenia wniosku**.

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że wskazany w K.p. termin na złożenie wniosku o dodatkowy urlop macierzyński, rodzicielski jest terminem minimalnym. Ponadto wniosek o przyznanie zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający dodatkowemu urlopowi macierzyńskiemu oraz za okres odpowiadający urlopowi rodzicielskiemu odwołująca mogła złożyć z dużym wyprzedzeniem, czego jednak nie uczyniła.

Trybunał Konstytucyjny we wskazanym wyżej orzeczeniu wyraźnie podkreślił, że czym innym jest sześciomiesięczny termin zgłoszenia roszczeń zasiłkowych, a czym innym, wskazany w zaskarżonych przepisach, termin złożenia wniosku o przyznanie i wypłatę zasiłku macierzyńskiego, którego dochowanie warunkuje bieg okresu zasiłkowego. Trybunał nie znalazł przy tym przekonujących argumentów za tym, by przez pryzmat tego artykułu dokonywano wykładni (językowej) art. 29 ust. 5 i 5a ustawy zasiłkowej, definiującego okresy zasiłkowe. Z uwagi na to, iż roszczenie z w/w terminem wygasa to nie ma mowy o terminie przedawnienia, gdyż ubezpieczony nie nabył prawa do świadczenia.

Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych - przepisy prawa publicznego bezwzględnie obowiązujące muszą być ściśle przestrzegane w stosunku do wszystkich nawet, jeśli jawią się one osobie zainteresowanej jako subiektywnie niesprawiedliwe (por.: wyrok SN z dnia 16 czerwca 2011 r., III UK 214/10, opubl. LEX nr 1095955, wyrok SA w Katowicach z dnia 20 maja 2010 r., III AUa 3616/09, opubl. LEX nr 785483). Tym samym, brak było podstaw do oceny sytuacji odwołującej się przez pryzmat klauzul generalnych. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają bowiem charakter ścisły, bezwzględnie obowiązujący - stąd zarówno warunki nabycia prawa do świadczeń, jak też wysokość tychże świadczeń i zasady ich wypłaty są sformalizowane. Wyłącza to możliwość wykładni tych przepisów z uwzględnieniem reguł słuszności. W związku z tym niedopuszczalnym jest orzekanie o wypłacie świadczeń w oparciu wyłącznie np. o przekonanie o trudnej sytuacji życiowej czy finansowej strony. Nie można też uznać, iż

odmowa przyznania odwołującej spornych świadczeń godzi w jej prawa nabyte. Przepisy Konstytucji nie stwarzają po stronie obywateli żadnych konkretnych uprawnień, lecz obligują państwo do uwzględniania dobra rodziny przy prowadzeniu polityki społecznej i ekonomicznej oraz zagwarantowania rodzinom wielodzietnym, niepełnym oraz matkom w okresie zarówno przed, jak i po urodzeniu dziecka pomocy władz publicznych. Konkretny zakres pomocy, jej formę i tryb przyznawania w ramach wskazanego obowiązku państwa określają ustawy. Te natomiast, jak wyżej podniesiono, ściśle określają wymiar i sposób nabycia prawa do dochodzonych niniejszym sporem świadczeń w związku z macierzyństwem i określają terminy do wystąpienia z wnioskiem o przyznanie zasiłku macierzyńskiego w okresie dodatkowego urlopu macierzyńskiego i urlopu rodzicielskiego. Przekroczenie terminu do złożenia wniosku o wskazane świadczenia przez ubezpieczoną nie może być więc uznane za obojętne w świetle prawa.

Oceny tej nie zmienia podnoszona przez odwołującą okoliczność, iż nie знаła przepisów prawa, nadto była zaangażowana w opiekę nad dzieckiem, ani też fakt, iż zleciła ona przygotowanie i wysłanie wniosku pracownikom biura rachunkowego. Przyczyny te nie konwalidują bowiem faktu złożenia przedmiotowego wniosku po terminie. Podkreślenia wymaga, że dodatkowy urlop macierzyński, podobnie jak rodzicielski - w odróżnieniu od urlopu macierzyńskiego (który jest obowiązkowy), ma charakter fakultatywny. Wobec tego, skorzystanie z tego uprawnienia w całości lub w części, jak i uzyskanie stosownych świadczeń z tego tytułu, wymaga dochowania należytej staranności i dbałości o własne interesy. M. K. nie wykazała się wskazaną dbałością i nie dochowała terminu do złożenia wniosku o sporne nieobligatoryjne świadczenie. Stąd też, nie może oczekiwać jego wypłaty za sporny okres.

Przepisy Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 02.04.2012r. w sprawie określenia dowodów, stanowiących podstawę przyznania i wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa wyraźnie stanowią, że stosowny wniosek powinien być złożony płatnikowi zasiłku macierzyńskiego **przed terminem korzystania z tego zasiłku**. Ustawa nie przewiduje w tym zakresie żadnych wyjątków, nie zawiera również odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Termin ten nie podlega więc przywróceniu, jak również nie może być przesunięty.

Należy wskazać, iż niektóre Sądy w początkowym okresie funkcjonowania w/w przepisów i to tylko w stosunku do pracowników - a nie innych osób - przyznawały prawo do dodatkowego urlopu osobom, które złożyły stosowny wniosek z nieznacznym opóźnieniem tj. do 7 dni po końcu urlopu podstawowego, gdy doszło do rozwiązania stosunku pracy w trakcie okresu zasiłkowego. Natomiast osoby prowadzące działalność gospodarczą (jak odwołująca), ubezpieczane są na wniosek (podobnie osoby zatrudnione np. na podstawie umów cywilnoprawnych) i to w ich gestii leży złożenie stosownych wniosków o objęcie w/w dobrowolnym ubezpieczeniem. W orzecznictwie stanowisko to potwierdzone zostało w licznych wyrokach (SO w Łodzi - VII Ua 27/14, SO w Warszawie – Pradze VII Ua 19 i 27/14, SO w Koninie - II Ua 4/15 czy też SO w Elblągu - IV Ua 29/14 - pub. portal orzeczeń).

Zatem, biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 K.p.c. w zw. z cyt. wyżej przepisami, oddalił je jako bezzasadne.